

Bielsko-Biała, dnia 19 września 2017 r.

**DYREKTOR
KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ**

0111-KDIB3-2.4012.311.2017.2.ASZ

Gmina Miasto Rzeszów
ul. Rynek 1
35-064 Rzeszów
NIP: 813-000-86-13

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201, z późn. zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 9 czerwca 2017 r. (data wpływu 19 czerwca 2017 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie braku prawa do odliczenia podatku VAT od zakupów dotyczących zadania inwestycyjnego pn. „Rozbudowa systemu SPP w Rzeszowie o system opomiarowania liczby miejsc parkingowych” – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 19 czerwca 2017 r. wpłynął ww. wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie braku prawa do odliczenia podatku VAT od zakupów dotyczących zadania inwestycyjnego pn. „Rozbudowa systemu SPP w Rzeszowie o system opomiarowania liczby miejsc parkingowych”.

W przedmiotowym wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe:

Gmina Miasto Rzeszów – jednostka samorządu terytorialnego (dalej: „Wnioskodawca” lub „Miasto”) – jest czynnym podatnikiem VAT. Miasto jest zarejestrowane pod NIP 8130008613.

W myśl art. 2 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) do zakresu działania jednostki samorządu terytorialnego należą wszystkie sprawy publiczne, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów.

Z dniem 1 stycznia 2017 r. Miasto podjęło łączne (scentralizowane) rozliczenia VAT wraz ze wszystkimi swoimi jednostkami budżetowymi. Oznacza to, iż od tej daty jedynym czynnym

Krajowa Administracja
Skarbowa

Adres do korespondencji:

Krajowa Informacja Skarbowa

ul. Teodora Sixta 17 | tel.: +48 33 485 34 83 | tel. Kontaktowy Delegatury | NIP: 5472169306

43-300 Bielsko-Biała | fax: +48 33 485 34 88 | +48 33 485 34 00

| REGON: 366063511

www.kis.gov.pl
e-PUAP: /KIS/wnioski
e-mail: kis@sl.mofnet.gov.pl

podatnikiem VAT jest Miasto, a jego rozliczenia obejmują wszystkie transakcje sprzedaży i zakupu realizowane przez wszystkie jednostki organizacyjne Miasta. Jednostki te nie przestają istnieć – zmienia się natomiast ich status na gruncie VAT, gdyż przestają one być traktowane jako odrębni od Miasta podatnicy VAT, lecz z punktu widzenia VAT stają się częścią jednego podatnika, tj. Miasta.

W skład scentralizowanej struktury Miasta wchodzi m.in. Miejska Administracja Targowisk i Parkingów w Rzeszowie ul. Ks. J. Jałowego 23a (dalej: „MATiP”). MATiP jest samodzielną jednostką organizacyjną Miasta, nieposiadającą osobowości prawnej, działającą jako samorządowa jednostka budżetowa na podstawie Uchwały Nr XLVI/26/93 Rady Miasta Rzeszowa z dnia 27 kwietnia 1993 r. w sprawie utworzenia Miejskiej Administracji Targowisk i Parkingów (z późn. zm.).

Na podstawie Uchwały Nr XVIII/372/2015 Rady Miasta z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie ustanowienia na drogach publicznych miasta strefy płatnego parkowania pojazdów samochodowych oraz wprowadzenia wysokości opłat za postój pojazdów, wysokości opłaty dodatkowej i sposobu ich poboru, począwszy od 1 stycznia 2016 r., na wyznaczonych drogach publicznych miasta, została wprowadzona Strefa Płatnego Parkowania (dalej: „SPP”). W oparciu o powyższą uchwałę pobierane są opłaty za postój pojazdów, tj. za korzystanie z miejsc postojowych w godzinach od 9.00 do 17.00 w dni powszednie, od poniedziałku do piątku oraz opłaty dodatkowe naliczane w przypadku nieuiszczenia opłaty za postój. Jako administratora powstałej strefy Rada Miasta wyznaczyła MATiP. Zgodnie z uzyskaną interpretacją indywidualną IBPP3/4512-267/15/ASz z 25 czerwca 2015 r. pobierane opłaty z tytułu parkowania pojazdów w ww. strefie nie podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT. W niniejszej interpretacji stwierdzono, iż pobór opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania na drogach publicznych stanowi czynność związaną z wykonywaniem zadań publicznych nałożonych odrębnymi przepisami (przepisami ustawy o drogach publicznych), zatem podmiot, który wykonuje te czynności jako organ władzy publicznej, nie może być uznany za podatnika podatku od towarów i usług. W konsekwencji ww. opłaty nie podlegają przepisom ustawy o podatku od towarów i usług.

Zdaniem Miasta orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 29 września 2015 r. w sprawie C-276/14 oraz wprowadzona od 1 stycznia 2017 r. centralizacja rozliczeń podatku VAT w Gminie Miasto, nie wpływa na zmianę dotychczasowego podejścia w zakresie niepodlegania ustawie o VAT ww. opłat.

Miasto zamierza przystąpić do realizacji działań związanych z dalszą poprawą funkcjonowania i rozwojem transportu publicznego w Rzeszowie. W zakresie projektu pn. „Rozbudowa systemu transportu publicznego w Rzeszowie”, przewidzianego do współfinansowania przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Polska Wschodnia 2014-2020, planowana jest realizacja zadania inwestycyjnego pn. „Rozbudowa systemu SPP w Rzeszowie o system opomiarowania liczby miejsc parkingowych”

Inwestycja ta będzie realizowana przez MATiP w latach 2019-2020 w ramach zadań własnych Gminy, poprzez zakup/budowę zintegrowanych narzędzi w zakresie monitorowania, zarządzania i sterowania parkowaniem oraz oświetleniem w obszarze Strefy Płatnego Parkowania Miasta. Będzie to działanie zmierzające do poprawy sprawności i efektywnego zarządzania infrastrukturą drogową oraz transportową na rzecz mieszkańców oraz podróżnych.

Majątek nabyty/wytworzony w toku przedmiotowego zadania inwestycyjnego pozostanie własnością Miasta – w ewidencji księgowej MATiP. Po zakończeniu inwestycji nie planuje się

zmiany zasad funkcjonowania strefy płatnego parkowania, tj. przewiduje się dalszy pobór opłat za postój pojazdów, zgodnie z dotychczasową uchwałą Rady Miasta.

Zakupy towarów i usług w ramach ww. zadania będą dotyczyły Strefy Płatnego Parkowania, na terenie której jest pobierana opłata parkingowa niepodlegająca opodatkowaniu VAT.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

Czy Miasto ma prawo do odliczenia podatku VAT od zakupów dotyczących zadania inwestycyjnego pn. „Rozbudowa systemu SPP w Rzeszowie o system opomiarowania liczby miejsc parkingowych”?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zgodnie z przepisem art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 710 ze zm.) w zakresie w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi, o którym mowa w art. 15, przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, z zastrzeżeniem art. 114, art. 119 ust. 4, art. 120 ust. 17 i 19 oraz art. 124.

Zakup towarów i usług w ramach zadania inwestycyjnego pn. „Rozbudowa systemu SPP w Rzeszowie o system opomiarowania liczby miejsc parkingowych” dotyczy strefy płatnego parkowania, na terenie której pobierana jest wyłącznie opłata parkingowa niepodlegająca opodatkowaniu podatkiem VAT. Zatem majątek nabyty/wytworzony w toku inwestycji nie będzie służył wykonywaniu czynności opodatkowanych w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług i wobec tego brak jest podstaw do odliczenia podatku naliczonego.

Zdaniem Wnioskodawcy nie posiada on prawa do odliczenia podatku VAT od zakupów dotyczących zadania inwestycyjnego pn. „Rozbudowa systemu SPP w Rzeszowie o system opomiarowania liczby miejsc parkingowych”.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Na wstępie zauważyć należy, że w dniu 29 września 2015 r. zapadł wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-276/14, zgodnie z którym gminna jednostka organizacyjna, której działalność nie spełnia kryterium samodzielności w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE, nie może być uznana za podatnika podatku od wartości dodanej odrębnie od gminy, w której skład jednostka ta wchodzi.

Jak wynika z wyroku TSUE w sprawie C-276/14 samorządowe jednostki budżetowe nie posiadają odrębności podatkowej na gruncie przepisów o VAT, zatem wszelkie czynności przez nie dokonywane powinny być rozliczane przez jednostkę samorządu terytorialnego, która je utworzyła.

Zauważyć należy, że z dniem 1 października 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotów środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego (Dz.U. poz. 1454), w której – zgodnie z art. 2 pkt 1 – ilekroć jest mowa o jednostce organizacyjnej – rozumie się przez to:

1. utworzone przez jednostkę samorządu terytorialnego samorządową jednostkę budżetową lub samorządowy zakład budżetowy,
2. urząd gminy, starostwo powiatowe, urząd marszałkowski.

Natomiast w myśl z art. 3 ww. ustawy, jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana do podjęcia rozliczania podatku wraz ze wszystkimi jednostkami organizacyjnymi najpóźniej od dnia 1 stycznia 2017 r.

Podstawowe zasady dotyczące odliczania podatku naliczonego zostały sformułowane w art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1221), zwanej dalej ustawą, zwanej dalej ustawą. W myśl tego przepisu, w zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi, o którym mowa w art. 15 ustawy, przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, z zastrzeżeniem art. 114, art. 119 ust. 4, art. 120 ust. 17 i 19 oraz art. 124.

Zgodnie z art. 86 ust. 2 pkt 1 ustawy o VAT, kwotę podatku naliczonego stanowi suma kwot podatku wynikających z faktur otrzymanych przez podatnika z tytułu:

- a. nabycia towarów i usług,
- b. dokonania całości lub części zapłaty przed nabyciem towaru lub wykonaniem usługi.

Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przysługuje wówczas, gdy zostaną spełnione określone warunki, tzn. odliczenia tego dokonuje podatnik podatku od towarów i usług oraz gdy towary i usługi, z których nabyciem podatek został naliczony, są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, tzn. takich, których następstwem jest określenie podatku należnego.

Przedstawiona wyżej zasada wyklucza zatem możliwość dokonania obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego związanego z towarami i usługami, które nie są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, czyli w przypadku ich wykorzystania do czynności zwolnionych od podatku VAT oraz niepodlegających temu podatkowi.

Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przysługuje wówczas, gdy odliczenia tego dokonuje podmiot będący dla tej czynności podatnikiem podatku od towarów i usług.

W myśl art. 15 ust. 1 ustawy o VAT, podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

W myśl art. 15 ust. 2 ustawy o VAT działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 15 ust. 6 ustawy o VAT, nie uznaje się za podatnika organów władzy publicznej oraz urzędów obsługujących te organy w zakresie realizowanych zadań nałożonych odrębnymi przepisami prawa, dla realizacji których zostały one powołane, z wyłączeniem czynności wykonywanych na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych.

W świetle wskazanych regulacji, organy władzy publicznej oraz urzędy obsługujące te organy są wyłączone z kręgu podatników podatku od towarów i usług, wyłącznie przy wykonywaniu czynności nałożonych przepisami prawa, dla realizacji których zostały powołane. Jest to wyłączenie podmiotowo-przedmiotowe. Organy te są natomiast podatnikami podatku od

towarów i usług w przypadku wykonywania czynności na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych. Kryterium podziału, stanowi więc charakter wykonywanych czynności: czynności o charakterze publicznoprawnym wyłączają te podmioty z kategorii podatników, natomiast czynności o charakterze cywilnoprawnym skutkują uznaniem tych podmiotów za podatników podatku od towarów i usług, a realizowane przez nie odpłatne dostawy towarów i świadczenia usług podlegają opodatkowaniu tym podatkiem.

Z powyższych unormowań wynika, że wyłączenie z opodatkowania podatkiem VAT jednostek samorządu terytorialnego jest możliwe tylko wtedy, gdy wykonują one czynności w ramach przypisanych im specyficznych zadań i funkcji samorządowych (publicznych) i tylko w odniesieniu do tych czynności, które nie są wykonywane na podstawie zawartych przez gminę umów cywilnoprawnych.

W myśl art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.), gmina wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność. Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy, do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów. Do zadań własnych gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty. W szczególności zadania własne obejmują sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego (art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym).

Jednocześnie należy zauważyć, iż w celu wykonywania zadań gmina może tworzyć jednostki organizacyjne, a także zawierać umowy z innymi podmiotami, w tym z organizacjami pozarządowymi (art. 9 ust. 1 cyt. ustawy).

Z przedstawionego opisu sprawy wynika, że na podstawie Uchwały Rady Miasta w sprawie ustanowienia na drogach publicznych Miasta strefy płatnego parkowania pojazdów samochodowych oraz wprowadzenia wysokości opłat za postój pojazdów, wysokości opłaty dodatkowej i sposobu ich poboru, począwszy od 1 stycznia 2016 r., na wyznaczonych drogach publicznych Miasta, została wprowadzona Strefa Płatnego Parkowania (dalej: „SPP”). W oparciu o powyższą uchwałę pobierane są opłaty za postój pojazdów, tj. za korzystanie z miejsc postojowych w godzinach od 9.00 do 17.00 w dni powszednie, od poniedziałku do piątku oraz opłaty dodatkowe naliczane w przypadku nieuiszczenia opłaty za postój. Jako administratora powstałej strefy Rada Miasta wyznaczyła MATiP (jednostka budżetowa Miasta). Miasto zamierza przystąpić do realizacji działań związanych z dalszą poprawą funkcjonowania i rozwojem transportu publicznego w Rzeszowie. W zakresie projektu planowana jest realizacja zadania inwestycyjnego pn. „Rozbudowa systemu SPP w Rzeszowie o system opomiarowania liczby miejsc parkingowych”. Inwestycja ta będzie realizowana przez MATiP w latach 2019-2020 w ramach zadań własnych Gminy, poprzez zakup/ budowę zintegrowanych narzędzi w zakresie monitorowania, zarządzania i sterowania parkowaniem oraz oświetleniem w obszarze Strefy Płatnego Parkowania Miasta. Będzie to działanie zmierzające do poprawy sprawności i efektywnego zarządzania infrastrukturą drogową oraz transportową na rzecz mieszkańców oraz podróżnych. Majątek nabyty/wytworzony w toku przedmiotowego zadania inwestycyjnego pozostanie własnością Miasta. Po zakończeniu inwestycji nie planuje się zmiany zasad funkcjonowania strefy płatnego parkowania, tj. przewiduje się dalszy pobór opłat za postój pojazdów, zgodnie z dotychczasową uchwałą Rady Miasta. Zakupy towarów i usług w ramach ww. zadania będą dotyczyły Strefy Płatnego Parkowania, na terenie której jest pobierana opłata parkingowa niepodlegająca opodatkowaniu VAT.

Jak wskazano na wstępie, warunkiem umożliwiającym podatnikowi skorzystanie z prawa do odliczenia podatku naliczonego jest związek zakupów z wykonanymi czynnościami opodatkowanymi, tzn. których następstwem jest określenie podatku należnego (powstanie

zobowiązania podatkowego). Zrealizowanie tego prawa możliwe jest wyłącznie przez podatników zarejestrowanych jako „podatnicy VAT czynni” przez złożenie deklaracji VAT-7.

Odnosząc przywołane wyżej regulacje prawne do przedstawionego opisu zdarzenia przyszłego, należy stwierdzić że Wnioskodawcy nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z realizacją przedmiotowego zadania inwestycyjnego, gdyż zakupy towarów i usług dotyczące ww. inwestycji związane będą w całym zakresie z czynnościami niepodlegającymi opodatkowaniu podatkiem VAT (dotyczą Strefy Płatnego Parkowania, na terenie której – jak jednoznacznie podaje Wnioskodawca – pobierane są opłaty z tytułu parkowania pojazdów, które nie podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT). Tym samym nie zostanie spełniony podstawowy warunek uprawniający podatnika VAT do odliczenia podatku naliczonego, wynikający z treści art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług.

Zatem stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona odpowiedź traci swoją aktualność.

Niniejsza interpretacja rozstrzyga ściśle w zakresie pytania i przedstawionego stanowiska własnego. W interpretacji nie dokonano oceny, że pobierane w strefie płatnego parkowania opłaty parkingowe nie podlegają opodatkowaniu VAT.

Zgodnie z art. 14na Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k–14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do **Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4a, 35-016 Rzeszów**, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2016 r., poz. 718, z późn. zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędów wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała.

